

Lilskudet fra Befolkningens Side. Da Lands-thinget imidlertid igjen foretog meget betydelige Forandringer heri og gif over til et helt andet System, samt satte Lilskudet op m. m., var Ministeren der lige saa imøbekommende som i Folke-thinget, — hvad jeg ikke finder saa behageligt — og han kommer nu med Forslaget ganske i samme Skikkelse, som det blev vedtaget i Landstinget ifjor. Der er imidlertid et Punkt, hvor den ærede Minister ikke har været imøbekommende. Der er flere Gange her fra Thingets Side og fra Befolkningens Side i en stor Del af Fyn fremfat Omse om, at Tilnytningen mellem disse nye Baner og Statsbanerne maatte blive noget billigere, end af Regjeringen foreslaaet. Der er kommet Adresser derom, og det er ogsaa fremhævet stærkt her i Salen, og jeg skulde meget feile, om ikke den ærede Minister enten har faaet eller i den allernærmeste Tid vil fra en Del Sogne faae en lignende Annødning i denne Retning. Jeg skal ikke indlade mig paa nærmere at bedømme, hvilken af disse Linier der ubetinget burde foretrækkes; men jeg tror, at det alene af Hensyn til at faae Sagen fremmet, som jeg har faaet Indtrykket af, at den ærede Minister sætter megen Pris paa, vilde være rigtigt at tage noget Hensyn til disse Omse og Forordninger, i alt Fald saa meget, at den Linie, som der flere Gange har været slaaet paa, der skulde gaa noget billigere end Lommerup-Linien, maatte blive undersøgt; men der er Intet gjort i den Henseende. Hvad iøvrigt Forslagets Enkeltheder angaar, skal jeg gjøre nogle Bemærkninger, nærmest med Hensyn til de fynske Forhold. Det er en for Administrationen meget bekvem Maade at faae tilveiebragt de Lilskud paa, Befolkningen skal yde, som er angivet i Forslagets § 2; men jeg kan ikke negte, at jeg, ligesom det ærede Medlem, der talte først, nærer nogen Betænkelse ved denne Maade at ordne Sagen paa. Det kan være ganske rigtigt og godt, dersom man let kan faae disse frivillige Overenskomster i Stand om, hvorledes dette Lilskud skal fordeles; men det kunde gjerne tænkes, at der kunde komme en Kurve paa Traaden, der kunde foraarsage Vansteligheder og Forsinkelser, og at maaste endog det hele Foretagende kunde strande derpaa, at man ikke kunde enes om, hvem der skulde betale saa og saa meget af disse Lilskud. Jeg kunde tænke mig, at f. Ex. en enkelt formaadende Mand i Amtsrådet kunde sige: Ja, nu har man flyttet denne Bane derhen; det er en Retning, der ikke tiltaler mig, og jeg vil gjøre Alt, hvad jeg kan, i Amtsrådet, for, at Amtskommunen ikke skal gaa ind paa at give Noget dertil. Hvorvel det vistnok maa erkendes for rigtigt, at der lades Plads til Forsøg paa ved frivillig Overenskomst at ordne Sagen, saa tror jeg dog, at der ved Siden deraf, for det Tilfælde Skuld, at saadanne frivillige Overenskomster skulde støde paa store Vanstelig-

heder, maa fastsættes Regler, hvad ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Avermoes) holdt paa. Jeg tænker mig da Noget i Lighed med det, der blev foreslaaet af Udvalgets Flertal i 1875—76. Hvad iøvrigt angaar disse Lilskud fra Befolkningen, saa finder jeg, at de ere for høie. Den ærede Minister gif i Samlingen 1875—76 ind paa at nedsætte det Lilskud, som da var forlangt meget høiere, til i det Høieste 75,000 Kr. pr. Banemil, men som Regel til Expropriationsudgifterne. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Avermoes) sagde, at naar man vilde sammenholde Størrelsen af det, der dengang blev foreslaaet af Udvalgets Flertal, med det, der nu indeholdes i Lovforslaget, vilde man faae omtrent det Samme; men jeg tror ikke, det vil blive ganske det Samme. Nu forlanges der for de fynske Baners Vedkommende omtrent 90,000 Kr. pr. Banemil som Lilskud i Stedet for tidligere 75,000 Kr., og desuden maa man lægge Mærke til, at Expropriationsudgifterne eller Halvdelen deraf ogsaa vilde falde de paagjældende Landsdele til Last. Ganske vist bliver det fordelt over en større Kreds, men det ligger jo dog altid tungest paa de nærmest Boende. Hvad der end yderligere taler for at sætte dette Lilskud noget ned, forekommer mig er den Omstændighed, at man nu foreslaar at bygge Banerne meget billigere. Medens man i Forslaget 1875—76 anslog f. Ex. Alsens-Lommerup Banen til en Beføstning for selve Anlægget af 1,280,000 Kr., da den havde en Længde af godt og vel 3½ Mil, tror man nu, den kan bygges efter dette System, uagtet den er bleven lidt længere paa Grund af den foreslaede Omlægning i Lommerup-egnen, for 880,000 Kr. til selve Arbejdet. Det er en Besparelse af 400,000 Kr. eller paa det nærmeste en Trediedel. Kommer saa hertil, at Udgifterne ved Materialet ogsaa ere bleve betydelig billigere — man anslaaer det til det Halve af, hvad det den Gang var anslaaet til —, saa forekommer det mig, at, naar det hele Anlæg bliver saa meget billigere, og Udgiften fra Statens Side bliver saa meget mindre, burde der tages noget Hensyn dertil ved Fordringen om det Lilskud, der skal ydes fra de paagjældende Egne. Jeg mener derfor, at det maa blive en bestemt Fordring, at dette Lilskud bliver sat noget lavere. Hvor vidt det er rigtigt at udrede det, som der er foreslaaet, med en Femtendedel aarlig i 15 Aar, eller, som der tidligere er foreslaaet, at lade Udbetalingen løbe i 28 Aar og forrente den, er et Spørgsmaal. Jeg tror iøvrigt ikke, at 15 Aars Afbetaling kan siges at være uheldige Vilkaar, især naar den, som der her er foreslaaet, skal ske uden Renter. Netop denne billige Anlægsmaade mener jeg gjør Krav paa, at Befolkningen maa slippe med et mindre Lilskud, thi det er jo klart, at, dersom dette Anlægssystem skal gjenneføres, saa vil man ved disse nye Baner komme til at faa